

In tegenstelling tot bijv. Betondorp Amsterdam kwam er al in april 1934 een roemloos einde aan de betonwoningen. Ze waren nog geen 15 jaar na de bouw uitgeleefd en het was er smerig, vuil en vol ongedierte. De beurscrash van Wallstreet sloeg ook hier toe. De bewoners waren bitter arm geworden. De overlevering vertelt dat, om toch iets van vlees te proeven, de bewoners een kuiltje in de grond groeven om er een stukje ranzig brood in te doen. Ze hoopten erop dat een spreekwiel zich hier door liet lokken. Een stukje gaas, een stokje en een touwtje deden de rest. De gemeente Jutphaas had het plan opgevat de huizen uit te branden maar de boeren van de Liesbosweg maakten hier bezwaar tegen vanwege de kans op overslaan van het vuur naar de strodaken en de hooibergen. Juist in die tijd was er een boerderij afgebrand. Per 14-04-1934 kwam er een verbod van B & W op het moedwillig afbranden. Men hield daarbij rekening met de inmiddels grote houtopslagplaatsen van Wiert/Duprée die de plaats van de gereedschappenfabriek had ingenomen, met de Utrechtse Houtcentrale als buurman.

4. Plan inrichting tot Jutphase groente en fruitveiling (1925)

De verbouw van groente en fruit was sterk toegenomen. De gunstige ligging en de kwaliteit der gronden maakten verdere uitbreiding van kwekerijen onbegrensd. Voor 85000 gulden dacht de gemeente Jutphaas uiterst voortvarend Utrecht voor te zijn met het bouwen van een praktisch en modern ingericht veilinggebouw zoals in het Westland gebruikelijk was. Nevenbedrijven als een krattenfabriek, groenten-zouterijen en drogerijen evenals reparateurs voor vrachtwagens zouden zich voor eigen rekening aanpalend kunnen vestigen. De zojuist leeggekomen gereedschappenfabriek, samen met de ernaast gelegen houthandel Witzand waren dé aangewezen plek. Een koopje.

5. Op grondgebied van voorheen de houtzaagmolen Oog in 't Zeil

De eerste bedrijvigheid op deze plek dateerde van vóór 1639. De grond was hier als gebruikelijk in handen van de kerk. Ondermeer de Pieterskerk kende hier zijn eigendommen en op de kaart van 1639 onderscheiden we een houtzaagmolen die we later zullen kennen als de Oog in 't Zeil (een 8 kantige bovenkruisende zaagmolen). Een bliksemsinslag in 1873, juist met de opkomst van de stoommachine liet het doek vallen. De grift deed nog jarenlang dienst als insteekhaven van de Utrechtse Houtcentrale (tot ca. 1980), buurman van de Gereedschappenfabriek.